

Washington, D.C., 1975 Feb. 18.

Rev. S.E. Balogh
Florida

Kedves Pistám:

Köszönöm legutóbbi leveledet és csak sajnálni tudom, hogy Wasá Alberttel nem találkozhattam. Az történt ugyanis, hogy mi pont arra a vasárnapra tettük látogatásunkat a leányom mal és férjével Philadelphiába, a második unokánkhoz, aki ott egy orvosprofesszor felesége. Már 3 fiuk van, de mi még nem voltunk nálunk soha, ez volt a legelső alkalom, amire régen készültünk és a vőnnek is egyetlen napja, amikor jöhetett és bennünket is elvihetett. Így nem tudom, W.A. keresett-e bennünket telefonon. Szóval: nem voltunk otthon. Nagyon kérlek, említsd meg ezt neki, ha találkoztak és a téma esetleg előjön. Amint mondtam, én nagyrabecsülöm, mint igen tehetséges író, akinek látogatását megtiszteltetésnek vettem volna. Remélem azonban, hogy valamikor az életben még találkozhatunk.

Hidd el, nagyon el vagyok foglalva. Az előttem még lehető rövid idő nagyon sürgős, hogy amit lehet, még elvégezzek munkámból, amit nagyon élvezek, bár időnkint nem könnyű. Pénz vagy egyéb nincs benne, inkább én fizetek rá a munkám és fáradságom mellett, de hát ilyen hólyagoknak is kell lenni -- úgy látom, csakis az ilyenek tudnak produkálni valamit ezen a mezőn.

Szzathmáry a jelzett dolgot komolyan veszi, mit az is bizonyít, hogy már 500 dollár előleget el is küldött. A könyvön dolgozunk, kemény munka lesz, de értékes hozzájárulás magyar részről a 200 éves ünnephez. Remélem, élek addig, míg befejezhetjük és a könyv megjelenhetik.

Látom, te sem heversz tétlenül. Keep up the good work. Mindnyájatoknak szeretettel

